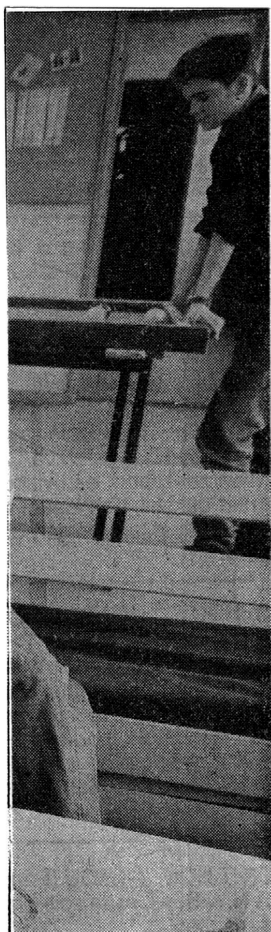

.. wat dan?

Een geintje uithalen, een rel trappen, spijbelen, de leraren treiteren, een flinke knokpartij, op welke school gebeurt het niet eens een keer? Maar wat gebeurt er als die dingen uit de hand gaan lopen? Sommige leerlingen maken het zo bont dat ze geschorst worden, ze zijn niet meer welkom op school. Veel meisjes blijken hun heil te zoeken in langdurig spijbelen, jongens vertonen vaak agressief gedrag. De leerplicht tot zestien jaar gaat ook voor deze leerlingen door en bovendien zijn ze nog tot hun achttiende jaar gedeeltelijk leerplichtig. Wat nu?

Foto LC/Jan de Vries

reis is vaak een goeie remedie tegen faalangst, want daar gaat het bij veel leerlingen om."

Erik en Edwin zijn in de kantine aan het biljarten, even pauze. Hoe zijn ze op Het Projekt terecht gekomen?

Erik (15): „Ik ben van de lts gestuurd, ik zat in de derde klas. Ik had ruzie met de adjunct-directeur. Als er een ruit kapot was, kreeg ik de schuld. Er hoefde maar iets te gebeuren of ik was de klos. Ik hield mijn mond niet. Na veel ruzie en vier schorsingen kon ik vertrekken. Ik had de pest aan die school."

„Ik zou graag de klok nog eens terugdraaien, maar dat lukt niet meer. In april ben ik hier één jaar. Ik wil wel graag weer naar een gewone school. We gaan hier leuk met elkaar om en het is hier heel gezellig. Hier heb ik nooit ruzie. Mijn ouders zijn wel geschrokken toen ik van school was gestuurd. Ja de grote vakantie ga ik naar de horecavakschool in Leeuwarden." Edwin: „Ik had ruzie op school. Ik

zat in de tweede klas van de lts en was in die tijd knap lastig. Maar als je eenmaal de naam hebt, ben je altijd de klos. Eén keer zat ik in de klas met iemand te ouwehoeren, ik werd zwaar gestraft en die ander niet. En dan gaat het mis. Ik maakte mijn huiswerk wel, maar begon ook te spijbelen. Thuis vertelde ik dat we vrij waren. Na twee schorsingen van drie dagen en één van een week, kon ik vertrekken. Ik dacht: het zal wel aan mij liggen."

„Hier was het eerst wel even wennen. We noemen de leraren bij de voornaam en als er koffie gedronken wordt zitten ze gewoon bij ons in de kantine. Als er iets gebeurt, gaan ze met ons praten. Dat lost meer op dan straf. Achteraf ben ik natuurlijk oerstom geweest, want je hebt immers overal een diploma nodig. Na de grote vakantie ga ik ook naar de horecavakschool net als Erik, kunnen we samen reizen."

„Ik had ruzie met de directeur", vertelt Anouk (16). „ruzie over

spijbelen. Ik had een grote mond en ik deed altijd alles verkeerd. Ik zat in de derde klas van het leao. Als ik om acht uur op school moest zijn, was ik om negen uur al weer thuis. Vaak ging ik een beetje rondfietsen of ik ging zitten tekenen langs de weg, landschapjes en zo. M'n moeder belde op het laatst de school op om te vertellen dat ik niet kwam. Zij zag ook wel dat het niet ging. Ik ben zelf van school weggebleven."

„In februari zit ik hier een jaar, het is hier leuk. Toen ik hier kwam, waren er helemaal geen meisjes. Nu gelukkig wel. De jongens hielpen mij wel de dag door te komen. Ik ben hier vijf dagen per week en heb het goed naar m'n zin. Ik weet nu wat ik wil: de horeca. Ik wil later graag een baan, want ik ben best wel dom geweest. Ik had die vent mooi moeten laten praten, gewoon zand erover. Maar je kunt de dingen niet altijd overdoen."

Carolien (16) heeft een heel rijtje scholen afgewerkt, het lijkt een beetje op een busboekje: mavo, lhno, lts, Het Projekt, kmbo en op dit moment weer Het Projekt. „Ik wilde wat met mijn handen doen, theorie verveelt me", vertelt Carolien. „Ik spijbelde heel erg, soms kwam ik één keer in de vier/vijf weken op school. Ik drentelde lekker over de Promenade in Drachten en als het mooi weer was ging ik naar Strand Heem. Daar kwam ik ook andere spijbelaars tegen, we gingen zwemmen en zonnebaden. Soms zaten we ook uren bij de Hema."

„Ik had lak aan school, zat daar met m'n voeten op de tafel, gooide met proppen papier en treiterde de leraren. Treiteren vind ik leuk. Maar ik baal me wel dood dat ik nu geen diploma heb zoals die anderen. Hier vond ik het eerst een rotzooi, ik was een nette school gewend. Ik schaamde me eerst ook toen ik hier zat. Als ze me vroegen op welke school ik zat, zei ik altijd zoiets als: oh, een onderdeel van het kmbo weet je wel? Ik wil hier niet nog eens twee jaar blijven. Textiel lijkt me wel wat. Er moet nu wel iets gebeuren, want als ik zo doorga kom ik nergens. Ik wil niet net als mijn moeder iedere dag thuiszitten. Maar ja, ik discussiër graag, dat is de pest."

BAUKJE WYTSMA